

ADVIES Nr. 2.295

Zitting van dinsdag 24 mei 2022

Regelgeving betaald educatief verlof – Ontwerp van koninklijk besluit – Schooljaar 2022-2023

x x x

ADVIES Nr. 2.295

Onderwerp: Regelgeving betaald educatief verlof – Ontwerp van koninklijk besluit – Schooljaar 2022-2023

Bij brief van 28 april 2022 heeft de heer P.-Y. Dermagne, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van de voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen.

Op verslag van het Bureau heeft de Raad op zijn zitting van 24 mei 2022 het volgende advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 28 april 2022 heeft de heer P.-Y Dermagne, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van de voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen.

Dat ontwerp van koninklijk besluit voorziet voor het schooljaar 2022-2023 in een grensbedrag van 3.233 euro voor het referteloon voor de terugbetaling aan de werkgevers.

Dit bedrag is het resultaat van twee indexaanpassingen in december 2021 en februari 2022 en van één indexaanpassing in augustus 2021 waarmee in het vorige koninklijk besluit betreffende het schooljaar 2021-2022 geen rekening werd gehouden.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit aandachtig onderzocht. Hij heeft hierover geen eenparig standpunt kunt innemen.

A. Standpunt van de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen

1. De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, wijzen erop dat de Raad in zijn advies nr. 2.046 van 18 juli 2017, vervolgens in zijn advies nr. 2.106 van 13 november 2018, in zijn advies nr. 2.145 van 22 oktober 2019 en daarna in zijn advies nr. 2.177 van 29 september 2020 en in zijn advies nr. 2.235 van 13 juli 2021, gevraagd heeft dat er, met het oog op een coherent stelsel van betaald educatief verlof, bijzondere aandacht wordt geschonken aan de problematiek van de verschillende ontwikkelingen van de twee refertebedragen, namelijk de loongrens voor werknemers (federale bevoegdheid) en het bedrag van de terugbetaling per uur aan de werkgevers (regionale bevoegdheid).

2. Bovendien wijzen de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen erop dat de Raad in zijn eerder genoemde adviezen nr. 2.177 en nr. 2.235 betreurt dat de deelregeringen reeds verschillende jaren hun verantwoordelijkheid niet opnemen wat de indexering van het uurforfait voor de terugbetaling aan de werkgevers betreft, en dit tegen het advies van de betrokken sociale gesprekspartners in.
3. De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, stemmen in met de aanpassingen aan de index van het grensbedrag voor het referenteloon voor de terugbetaling aan de werkgevers waarin het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit voorziet. Dit bedrag wordt dus vastgesteld op 3.233 euro voor het schooljaar 2022-2023.

B. Standpunt van de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, geven een negatief advies over het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, dat de loongrens voor het schooljaar 2022-2023 voor werknemers met 6% verhoogt t.o.v. de loongrens voor het schooljaar 2021-2022.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, betreuren ten eerste dat het ontwerp-KB voorziet in dergelijke aanpassingen aan de index, en dit op een ogenblik dat het overgrote deel van de ondernemingen geconfronteerd wordt met een nooit geziene crisis, ten gevolge van de coronapandemie, de stijging van de energieprijzen en de oorlog in Oekraïne. Hierbovenop komen ook nog de bijkomende vormingsverplichtingen die door de in aantocht zijnde Arbeidsdeal aan de ondernemingen zullen worden opgelegd en die een aanzienlijke bijkomende kost met zich meebrengen (zie verdeeld advies nr. 2.289 van 17 mei 2022).

Deze leden wijzen er bovendien op dat de Raad in zijn advies nr. 2046 van 18 juli 2017, vervolgens in zijn advies nr. 2.106 van 13 november 2018, daarna in zijn advies nr. 2.145 van 22 oktober 2019 en ten slotte in zijn advies nr. 2.177 van 29 september 2020, met het oog op een coherent stelsel van betaald educatief verlof, verzocht dat er bijzondere aandacht zou worden geschonken aan de problematiek van de verschillende ontwikkelingen van de twee refertebedragen, namelijk de loongrens voor werknemers (federale bevoegdheid) en het bedrag van de terugbetaling per uur aan de werkgevers (regionale bevoegdheid) (en de leden die de werknemers- en werkgeversorganisaties vertegenwoordigen hebben vervolgens hetzelfde gedaan in het eerder genoemde advies nr. 2.235). Ze betreuren dat de gefedereerde entiteiten reeds verschillende jaren hun verantwoordelijkheid niet opnemen wat de indexering van het uurforfait voor de terugbetaling aan werkgevers betreft, en dit tegen het advies van de betrokken sociale partners in.

Door nu de federale loongrens opnieuw te indexeren, terwijl in de regio's de bedragen van terugbetaling aan de ondernemingen al jaren niet meer worden geïndexeerd, wordt de eerder geciteerde problematiek van de verschillende ontwikkelingen van de twee refertebedragen nog verder verscherpt.

Tegelijk is deze federale indexering wel de oorzaak van een verdere kostenstijging voor de ondernemingen; dit tast de aantrekkelijkheid van het systeem aan en dit dreigt negatief af te stralen op heel het stelsel van betaald educatief verlof wat dan gevolgen kan hebben voor alle werknemers.

De Secretaris,

De Voorzitter,

J.-P. Delcroix

R. Delarue